

EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA

STANOVISKO EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY

zo 4. februára 2005

na žiadosť Rady Európskej únie k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o prevencii používania finančného systému na účely prania špinavých peňazí, vrátane financovania terorizmu

(KOM(2004) 448 v konečnom znení)

(CON/2005/2)

(2005/C 40/06)

1. Európska centrálna banka (ECB) prijala 22. októbra 2004 žiadosť Rady Európskej únie o poskytnutie stanoviska k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o prevencii používania finančného systému na účely prania špinavých peňazí, vrátane financovania terorizmu (ďalej len „navrhovaná smernica“).
2. Právomoc ECB zaujať stanovisko je založená na článku 105 ods. 4 prvej zarážke Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ktorý ustanovuje, že s ECB sa uskutočnia konzultácie o každom navrhovanom právnom akte Spoločenstva v oblastiach jej pôsobnosti. Právomoc ECB zaujať stanovisko je založená aj na článku 105 ods. 5 zmluvy, pretože navrhovaná smernica sa týka jednej z úloh Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB), a to úlohy prispievať k hladkému uskutočňovaniu politík prijatých príslušnými orgánmi, ktoré sa týkajú dohľadu nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií a stability finančného systému. Právomoc ECB zaujať stanovisko je ďalej založená na článkoch 105 ods. 2 a 106 ods. 1 zmluvy a článkoch 16 až 18 a 21 až 23 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, nakoľko navrhovaná smernica obsahuje ustanovenia, ktoré majú dôsledky pre určité úlohy ESCB. V súlade s prvou vetou článku 17.5 rokovacieho poriadku Európskej centrálnej banky prijala Rada guvernérov toto stanovisko.
3. Toto stanovisko vychádza zo znenia navrhovanej smernice, ktoré bolo poslané ECB na konzultáciu, a to zo znenia z 13. októbra 2004. ECB si je vedomá, že navrhovaná smernica bola počas holandského predsedníctva ďalej rozpracovaná, ale z dôvodu zrozumiteľnosti sa v tomto stanovisku nebude vyjadrovať k neskoršiemu zneniu navrhovanej smernice.
4. Hlavným cieľom navrhovanej smernice je zabezpečiť koordinované vykonávanie a uplatňovanie revídaných Štyridsiaticich odporúčaní Finančnej akčnej skupiny na boj proti praniu špinavých peňazí (ďalej len „FATF“) v členských štátoch. Výsledkom revízie štyridsiaticich odporúčaní FATF, ktorá bola dokončená v júni 2003, je zlepšený a komplexnejší rámec medzinárodných noriem na ochranu integrity finančného systému. Predovšetkým sa rozšíril rozsah pôsobnosti štyridsiaticich odporúčaní z oblasti prania špinavých peňazí aj na oblasť financovania terorizmu. V tejto súvislosti navrhovaná smernica zabezpečí pre jednotný trh zlepšený a jednotný právny rámec na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Predovšetkým sa *okrem iného* navrhuje: a) zahrnúť financovanie terorizmu do pojmu prania špinavých peňazí; b) zmeniť a doplniť definíciu „závažných trestných činov“ v terajšej smernici o praní špinavých peňazí ⁽¹⁾ (ďalej len „terajšia smernica o praní špinavých peňazí“); c) rozšíriť okruh osôb a inštitúcií, na ktoré sa vzťahuje terajšia smernica o praní špinavých peňazí, tak, aby

⁽¹⁾ Smernica Rady 91/308/EHS z 10. júna 1991 o predchádzaní zneužívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí (Ú. v. ES L 166, 28. 6. 1991, s. 77). Smernica zmenená a doplnená smernicou 2001/97/ES (Ú. v. ES L 344, 28. 12. 2001, s. 76).

zahŕňal *okrem iného* poskytovateľov správcovských služieb a služieb obchodným spoločnostiam a sprostredkovateľov poistenia (keď vykonávajú činnosť v oblasti životného poistenia a iného poistenia súvisiaceho s investíciami), a to v rozsahu, v ktorom sa na ne nevzťahuje terajšia smernica o praní špinavých peňazí; d) rozšíriť rozsah pôsobnosti postupov povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a požiadaviek na vedenie záznamov na pobočky a majoritne vlastnené dcérske spoločnosti inštitúcií, na ktoré sa vzťahuje terajšia smernica o praní špinavých peňazí, nachádzajúce sa v tretích krajinách; e) výslovne zakázať úverovým a finančným inštitúciám, aby viedli anonymné účty, anonymné vkladné knižky alebo účty na fiktívne mená; f) výslovne zakázať úverovým inštitúciám, aby vstupovali do vzťahov korešpondenčného bankovníctva s bankami nevykonávajúcimi žiadnu činnosť; g) stanoviť podrobnejšie požiadavky na opatrenia povahy „poznaj svojho klienta“ pre inštitúcie a osoby, na ktoré sa vzťahuje navrhovaná smernica, najmä v prípadoch, keď existuje vyššie riziko prania špinavých peňazí, vrátane cezhraničných vzťahov korešpondenčného bankovníctva; h) umožniť členským štátom, aby uplatňovali zjednodušené postupy povinnej starostlivosti v prípadoch, keď existuje nízke riziko prania špinavých peňazí (pokiaľ ide o kritériá, ktorými sa určuje, kedy je riziko vysoké alebo nízke, Komisia je oprávnená prijať vykonávacie opatrenia s pomocou Výboru pre prevenciu prania špinavých peňazí); i) s výhradou určitých podmienok ustanoviť vzájomné uznávanie postupov povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré uskutočňujú tretie strany v iných členských štátoch; j) požadovať, aby členské štáty zriadili finančné spravodajské jednotky na účely účinného boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a k) požadovať, aby členské štáty zaviedli licenčný alebo registračný systém pre zmenárne, ako aj pre poskytovateľov správcovských služieb a služieb obchodným spoločnostiam. ECB berie takisto na vedomie, že pokiaľ ide o službu prevodu peňazí, navrhovaná smernica ustanovuje, že sa uplatnia osobitné ustanovenia o identifikácii klienta, ktoré budú uvedené v doteraz ešte neuverejnenom návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o informáciách o platiteľovi sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov ⁽¹⁾, ktorý vypracovala Komisia.

5. ECB vo všeobecnej rovine pripomína odhodlanie Eurosystemu „urobiť všetko, čo je v jeho silách, aby prispel k prijatiu, implementácii a výkonu opatrení proti zneužívaniu finančného systému na teroristickú činnosť“, ktoré vyjadřila Rada guvernérov ECB vo verejnom vyhlásení z 1. októbra 2001 ako reakciu na teroristické útoky v Spojených štátoch 11. septembra 2001. V tomto ohľade ECB veľmi víta navrhovanú smernicu, pretože vzhľadom na problémy, ktoré prináša vývoj v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, navrhovaná smernica predstavuje dôležitý krok k zlepšeniu právneho rámca Spoločenstva na ochranu integrity finančného systému. ECB takisto víta navrhovanú smernicu, pretože uľahčuje koordinované vykonávanie a uplatňovanie revidovaných štyridsiatich odporúčaní FATF v členských štátoch a prispieva tak k zblížovaniu postupov v tejto oblasti. Takéto koordinované uplatňovanie takisto pomáha zachovávať rovnaké podmienky hospodárskej súťaže pre úverové a finančné inštitúcie v EÚ. ECB ďalej víta články 37 a 38 navrhovanej smernice, ktoré predpokladajú, že Komisia s pomocou vyššie uvedeného výboru prijme vykonávacie opatrenia s cieľom zohľadniť technický vývoj v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a zabezpečiť jednotné uplatňovanie navrhovanej smernice. Tieto články by mali zaistiť, že rámec stanovený v navrhovanej smernici zostane aktuálny a tým účinný. Okrem toho by tieto články mali prispieť k harmonizovanému uplatňovaniu navrhovanej smernice zo strany príslušných orgánov. Ako sa uvádza v druhom bode odôvodnenia navrhovanej smernice, konanie Spoločenstva v tejto oblasti je potrebné, aby sa členským štátom zabránilo prijať opatrenia na ochranu svojich finančných systémov, ktoré by mohli byť v rozpore s fungovaním vnútorného trhu.
6. ECB poznamenáva, že uplatňovanie článkov 7 a 30 (ktoré sa vzťahujú na požiadavky na povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi a na interné postupy) na úverové inštitúcie a ostatné finančné inštitúcie povedie k podstatnej interakcii s požiadavkami v oblasti dohľadu nad obozretným podnikaním. Tieto ustanovenia sú v súlade s odporúčaniami Bazilejského výboru pre bankový dohľad, ktoré sú uvedené v dokumente nazvanom „Customer Due Diligence for Banks“ ⁽²⁾ a ktoré sa touto otázkou zaoberajú z iného pohľadu, nakoľko ich cieľom je znížiť operačné riziko a riziko poškodenia dobrej povesti bánk. ECB víta tieto sprísnené požiadavky navrhovanej smernice, pretože sú v súlade s medzinárodne uznávanou najlepšou praxou. ECB ďalej poznamenáva, že je dôležité, aby sa v rámci

⁽¹⁾ Týmto sa vykonáva osobitné odporúčanie VII (o bezhotovostných prevodoch) zo súboru osobitných odporúčaní FATF o financovaní terorizmu.

⁽²⁾ Bazilejský výbor pre bankový dohľad, „Customer due diligence for banks“ (Povinná starostlivosť bánk vo vzťahu ku klientovi), Banka pre medzinárodné zúčtovanie, október 2001.

vnútroštátnej transpozície navrhovanej smernice zabezpečil súlad medzi týmito postupmi a vnútroštátnymi opatreniami, ktorými sa vykonávajú *acquis communautaire* v oblasti dohľadu nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií a ostatných finančných inštitúcií, predovšetkým pokiaľ ide o dohľad nad bankovými a finančnými skupinami. Za týmto účelom je potrebné usilovať o to, aby príslušné orgány uplatňovali požiadavky na povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi jednotným a koordinovaným spôsobom, čo bude osobitne dôležité pri právnych predpisoch, v ktorých sa úlohou vynucovať dodržiavanie noriem o povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi poverujú iné orgány, ako sú orgány dohľadu nad obozretným podnikaním bánk. Jednotný a koordinovaný prístup by mal takisto znížiť záťaž spojenú s dodržiavaním právnych predpisov na cezhraničnej úrovni. ECB predovšetkým poznamenáva, že dodržiavanie požiadaviek na povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi je spojené aj s operačným rizikom, ktoré sa upravuje v návrhu na prepracovanie konsolidovanej bankovej smernice a smernice o kapitálovej primeranosti⁽¹⁾. Táto spojitosť vyplýva zo skutočnosti, že strata, ktorá je priamym⁽²⁾ následkom nedostatočnej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, spadá do rámca operačného rizika, ktoré je v článku 4 navrhovanej prepracovanej konsolidovanej bankovej smernice definované tak, že zahŕňa riziko straty v dôsledku nedostatočnosti alebo zlyhania interných procesov, ľudí a systémov. Riadenie operačného rizika vyžadované v bode 11 prílohy V k navrhovanej prepracovanej konsolidovanej bankovej smernici preto zahŕňa aj zásady a postupy, ktoré sa vyžadujú v článkoch 7 a 30 navrhovanej smernice. Podľa článku 22 navrhovanej prepracovanej konsolidovanej bankovej smernice sa musí od bánk vyžadovať, aby mali postupy riadenia všetkých významných terajších či budúcich rizík, ktoré by zahŕňali riziko poškodenia dobrej povesti vyplývajúce z nedostatočnej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. ECB je toho názoru, že táto interakcia by sa mala výslovne upraviť v článkoch 7 a 30 navrhovanej smernice. Prinajmenšom sa musí zjednotiť vykonávanie všetkých súvisiacich ustanovení a následný dohľad zo strany príslušných orgánov, aby sa zabránilo akejkoľvek nadmernej záťaži dotknutých inštitúcií.

7. ECB berie na vedomie, že článok 11 ods. 1 navrhovanej smernice stanovuje požiadavky na zvýšenú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, pokiaľ ide *okrem iného* o „cezhraničné vzťahy korešpondenčného bankovníctva s úverovými inštitúciami z iných členských štátov alebo tretích krajín“. Cieľom tohto ustanovenia je vykonať siedme zo štyridsiatich odporúčaní FATF, ktoré sa vzťahujú na cezhraničné vzťahy korešpondenčného bankovníctva. Ako sa uvádza v dôvodovej správe k navrhovanej smernici, cezhraničné vzťahy korešpondenčného bankovníctva sú oblasťou, v ktorej je riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu obzvlášť vysoké, a preto si tieto vzťahy vyžadujú osobitnú pozornosť.
8. ECB berie takisto na vedomie, že požiadavky na zvýšenú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, ktoré sa vzťahujú na cezhraničné vzťahy korešpondenčného bankovníctva, sa neuplatňujú na vzťahy korešpondenčného bankovníctva medzi dvomi úverovými inštitúciami v tom istom členskom štáte. Nezdá sa však, že by znenie článku 11 ods. 1 navrhovanej smernice bralo do úvahy špecifický systém vzájomného uznávania v EÚ stanovený v konsolidovanej bankovej smernici⁽³⁾. Je otáznne, či by sa vzťahy korešpondenčného bankovníctva medzi úverovými inštitúciami v dvoch rôznych členských štátoch mali pokladať, tak ako to predpokladá navrhovaná smernica, za prípady, ktoré predstavujú vysoké riziko a ktoré si *okrem iného* vyžadujú posúdenie „kvality dohľadu“ nad úverovou inštitúciou v inom členskom štáte alebo „dobrej povesti“ úverovej inštitúcie povolennej iným členským štátom. ECB preto navrhuje, aby sa v navrhovanej smernici na základe systému vzájomného uznávania v EÚ vyňali úverové inštitúcie z iných členských štátov z požiadaviek na zvýšenú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, pokiaľ ide o cezhraničné vzťahy korešpondenčného bankovníctva.

i) Povinnosti úverových inštitúcií voči centrálnym bankám podľa navrhovanej smernice

9. Predmetom osobitného záujmu centrálného bankovníctva je, či je zámerom navrhovanej smernice, aby sa požiadavky na zvýšenú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, ktoré sa týkajú cezhraničných vzťahov korešpondenčného bankovníctva, uplatňovali na vzťahy korešpondenčného bankovníctva medzi centrálnymi bankami mimo EÚ (ako aj v EÚ) a úverovými inštitúciami v EÚ. Euro sa bežne používa ako medzinárodná rezervná mena, následkom čoho majú mnohé centrálné banky a menové

⁽¹⁾ Návrh smerníc Európskeho parlamentu a Rady, ktorými sa prepracovávajú smernica 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií a smernica Rady 93/6/EHS z 15. marca 1993 o kapitálovej primeranosti investičných spoločností a úverových inštitúcií, ktorý vypracovala Komisia, 14. 7. 2004, KOM(2004) 486 v konečnom znení.

⁽²⁾ Nepriame straty vyplývajúce z poškodenia dobrej povesti inštitúcie nie sú súčasťou operačného rizika.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 126, 26.5.2000, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2004/69/ES (Ú. v. EÚ L 125, 28.4.2004, s. 44).

orgány mimo EÚ vzťahy korešpondenčného bankovníctva s úverovými inštitúciami v EÚ. V Spojených štátoch sa ustanovenia zákona USA PATRIOT Act⁽¹⁾, ktoré vyžadujú osvedčenie v súvislosti s korešpondenčnými účtami spravovanými, založenými alebo vedenými v mene zahraničných bánk, neuplatňujú na žiadnu zahraničnú centrálnu banku alebo menový orgán, ktorý vykonáva funkcie centrálnej banky, ani na žiadnu medzinárodnú finančnú inštitúciu alebo banku regionálneho rozvoja založenú zmluvou alebo medzinárodnou dohodou. Nakoľko vzťahy korešpondenčného bankovníctva s centrálnymi bankami, menovými orgánmi a medzinárodnými finančnými inštitúciami nie sú vo všeobecnosti spojené s vysokým rizikom prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, s výnimkou inštitúcií z krajín, ktoré sú na zozname nespolupracujúcich krajín a území vypracovanom FATF, ECB odporúča, aby sa v navrhovanej smernici v rámci požiadaviek na zvýšenú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi zapracovala podobná výnimka pre cezhraničné vzťahy korešpondenčného bankovníctva.

10. ECB v podobnom duchu poznamenáva, že podľa článku 23 štatútu „ECB a národné centrálné banky môžu nadväzovať vzťahy s centrálnymi bankami a s finančnými inštitúciami v iných krajinách, a ak je to vhodné, aj s medzinárodnými organizáciami... [a] uskutočňovať s tretími krajinami a s medzinárodnými organizáciami bankové operácie všetkých druhov [...]“. Je zásadne dôležité, aby sa bankové operácie v mene takýchto klientov, t. j. centrálnych bánk mimo EÚ, ako aj v EÚ, a medzinárodných organizácií, uskutočňovali dôverným spôsobom. Nie je jasné, či by protistrany národných centrálnych bánk (NCB) v Eurosysteme – napríklad úverové inštitúcie – mali uplatňovať postupy povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi podľa navrhovanej smernice v prípadoch, keď prijímajú finančné prostriedky, ktoré NCB umiestňujú v mene klientov, ktorí sú centrálnymi bankami alebo medzinárodnými organizáciami. Preto by pomohlo, keby sa navrhovaná smernica mohla zmeniť a doplniť tak, že by sa od členských štátov požadovalo, aby umožnili inštitúciám a osobám, na ktoré sa vzťahuje navrhovaná smernica, aby neuplatňovali povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi na ECB a NCB v ESCB, vrátane prípadov, keď konajú v mene klientov, ktorí sú tretími stranami. V praxi predstavujú centrálné banky veľmi nízke riziko prania špinavých peňazí a výslovný odkaz na centrálné banky by zvýšil právnu zrozumiteľnosť.

ii) Povinnosti centrálnych bánk podľa navrhovanej smernice

11. Rovnako ako v prípade terajšej smernice o praní špinavých peňazí, navrhovaná smernica sa uplatňuje na úverové a finančné inštitúcie (článok 2 ods. 1). Nie je jasné, či samotné centrálné banky spadajú do rozsahu pôsobnosti navrhovanej smernice. Z dôvodu právnej zrozumiteľnosti by ECB uvítala, keby sa článok 2 navrhovanej smernice zmenil tak, že sa doplní samostatný odsek, podľa ktorého centrálné banky posudzujú, do akej miery hrozí riziko, že budú zneužitú na pranie špinavých peňazí, a v prípade, že existuje závažné riziko prania špinavých peňazí, prijímajú vhodné opatrenia na zabezpečenie súladu s cieľmi navrhovanej smernice.
12. Článok 7 ods. 3 navrhovanej smernice ustanovuje, že pokiaľ ide o službu prevodu peňazí, uplatňujú sa osobitné ustanovenia o identifikácii klienta, ktoré budú stanovené v zatiaľ ešte neuverejnenom návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o informáciách o platiteľovi sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov (ďalej len „návrh nariadenia“), ktorý vypracovala Komisia⁽²⁾. Cieľom návrhu nariadenia je zabezpečiť, aby príslušné orgány mali okamžite k dispozícii základné informácie o platiteľovi, ktoré by im pomohli v boji proti financovaniu terorizmu. Návrh nariadenia sa uplatňuje na prevody peňažných prostriedkov v akejkoľvek mene, ktoré poskytovateľ platobných služieb usadený v EÚ poslal a/alebo prijal⁽³⁾. Návrh nariadenia obsahuje aj požiadavky vzťahujúce sa na poskytovateľov platobných služieb, ktoré sa týkajú uchovania informácií o platiteľovi sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov⁽⁴⁾. Nezdá sa, že by ustanovenia navrhovanej smernice, ktoré sa týkajú informácií o platiteľovi, vylučovali uplatňovanie iných postupov povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na služby prevodu peňazí, vrátane identifikácie bezprostredného vlastníka. Preto sa zdá, že navrhovaná smernica sa vo všeobecnosti uplatňuje na operácie platobných systémov. Konkrétne článok 7 ods. 1 písm. b) navrhovanej smernice uvádza, že identifikovanie bezprostredného vlastníka tvorí súčasť požiadaviek na povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, a článok 3 ods. 8 ustanovuje, že bezprostredný vlastník znamená *okrem iného* fyzickú osobu, v mene ktorej sa transakcia alebo činnosť vykonáva.

⁽¹⁾ Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001 (Zákon z roku 2001 o zjednotení a posilnení Ameriky prostredníctvom poskytovania vhodných nástrojov, ktoré sa vyžadujú na zastavenie a zabránenie terorizmu).

⁽²⁾ ECB predpokladá, že toto ustanovenie sa zmení a doplní, pokiaľ Komisia neuverejní svoj návrh predtým, ako navrhovaná smernica nadobudne účinnosť.

⁽³⁾ Článok 1 ods. 1 a 2, články 3 a 4 návrhu nariadenia.

⁽⁴⁾ Článok 5 návrhu nariadenia.

V tejto súvislosti sú relevantné zvláštnosti štruktúry platobných systémov. Rovnako ako v prípade poštových služieb, prevádzkovatelia platobných systémov sú zodpovední iba za riadny zber, triedenie, zúčtovanie, prevedenie a doručenie „obálok“, t. j. platobných správ, ale zvyčajne nemajú oprávnenie a dokonca ani technické možnosti prečítať alebo skontrolovať obsah obálok. Kontrolu totožnosti pôvodcu a príjemcu, vrátane ich mien a adries, by mohli uskutočniť iba príslušní poskytovatelia finančných služieb. To je v súlade s požiadavkami terajšej smernice o praní špinavých peňazí implementovanej do vnútroštátneho práva členských štátov. Nakoľko však moderné platobné systémy ponúkajú úplne automatizované spracovanie informácií, nie sú schopné uskutočniť žiadnu z foriem kontroly kvality a zvyčajne nemajú obchodný vzťah s pôvodcom alebo konečným príjemcom platby. Prevádzkovatelia platobných systémov môžu skontrolovať iba samotnú existenciu nejakej informácie v príslušnom poli, ale nemôžu skontrolovať kvalitu, úplnosť, presnosť alebo zmyslupnosť tejto informácie. ECB je preto toho názoru, že by sa prevádzkovatelia platobných systémov mali vyňať z uplatňovania článku 7 ods. 1 písm. b) navrhovanej smernice bez toho, aby bola dotknutá ich povinnosť zabezpečiť, že platobné príkazy zadané týmto systémom sa môžu účinne zistiť pomocou vhodnej identifikácie účastníkov systému. V niektorých prípadoch sa na tento účel prijali právne predpisy o dozore zo strany centrálnej banky.

Vo Frankfurte nad Mohanom 4. februára 2005

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET
